

Список використаної літератури:

1. Niemietz v. Germany, № 13710\88, 16.12.1992 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/IgTFyWl>
2. Campbell and Fell v. United Kingdom № 80\28.06.1984 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/XgTFi9Y>
3. SALDUZ v. TURKEY, № 36391/02, 27.11.2008 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/GgTDOWI>
4. Benham v United Kingdom, № 19380/92, 29.11.1994 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/IgTDZDO>
5. M.S. v. Croatia, № 36337/10, 25.07.2013 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/GgTff3Q>
6. BAGIROV v. AZERBAIJAN, № 81024/12 та 28198/15, 25.06.2020 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/YgTFmEm>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Сокрюкіна М.В.

студентка 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ДО ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ДЛЯ НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

У сучасному світі необхідність існування інституту адвокатури обумовлено конституційним правом громадян на захист своїх прав та інтересів, адже за статтею 55 Конституції України, кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань [1]. Проте для отримання свідоцтва адвоката необхідні певні умови, найголовнішою з яких є складання кваліфікаційного іспиту.

Кваліфікаційний іспит полягає у перевірці знань особи, яка виявила бажання займатися адвокатською діяльністю, в галузі права, історії адвокатури, адвокатської етики та виявленні рівня її практичних навичок і умінь застосування норм права [2].

17 грудня 2013 року Рада адвокатів України затвердила нову редакцію Порядку допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядок складання кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання результатів складання

кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні.

За новим Порядком, особа, що виявила бажання отримати право на заняття адвокатською діяльністю повинна звернутися з письмовою заявою про допуск до складання кваліфікаційного іспиту до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури регіону за місцем проживання.

Крім того, важливим фактом є те, що особа повинна відповідати наступним критеріям: мати вищу юридичну освіту рівня магістра, володіти вільно українською мовою та мати стаж роботи в галузі права. Роботою в галузі права вважаються такі посади, як суддя, прокурор, слідчий, нотаріус, помічник адвоката, помічник судді або нотаріуса, а також помічник чи консультант депутата Верховної Ради України, юрист, юрисконсульта, викладачі та аспіранти в області права.

Як правило іспит повинен проходити нерідше одного разу в три місяці, але після реформи адвокатури та створення адвокатської монополії, з'явився великий попит на отримання адвокатського свідоцтва в Україні. Іноді бажачі стоять у черзі на іспит по два роки, а якщо іспит особа не склала, то їй потрібно

Сам іспит складається виключно українською мовою та розділений на дві частини – письмовий іспит та усний. На виконання письмової роботи та для підготовки до усної відповіді особі надається час, який повинен становити не менше двох годин та не повинен перевищувати шести годин для кожної частини іспиту. Як правило, першим іспитом завжди йде саме письмовий. Він складається з чотирьох завдань. Під час його етапу особа має право користуватися офіційними текстами нормативно-правових актів на друкованих носіях. Але використання інших джерел інформації строго заборонено. Особам, що складають іспит випадає білет з самими різноманітними категоріями справ у різних галузях права [3].

На думку багатьох науковців та правників такий підхід комісії до іспиту не є цілком правильним. Тому що, як показує практика, більшість осіб, що приходять здавати іспит, є фахівцями в окремих галузях права і спеціалізуються виключно на чомусь окремому і саме це ускладнює проходження таких спеціалістів до другого етапу. Хоча, ймовірно, ця особа могла б бути, наприклад, виключним професіоналом і генієм у господарському праві, але він не може стати адвокатом та захищати інтереси своїх клієнтів, тому що він не склав іспит з завданням по кримінальному праву.

До складання усного іспиту допускаються особи, які успішно склали письмовий іспит. Для складання усного іспиту особа, яка складає кваліфікаційний іспит, має дати відповіді на 16 питань, зазначених в обраному екзаменаційному білеті. Особа, яка складає іспит, має продемонструвати знання законодавства та судової практики. Під час

відповіді члени кваліфікаційної палати мають право ставити особі, яка складає іспит, додаткові запитання з метою з'ясування рівня її знань. Після чого вираховується середньоарифметична оцінка з письмового та усного іспитів і визначається пройшла особа екзамен чи ні. [3]

Але після того, як особа успішно склала іспит, вона не отримує одразу свідоцтво на право заняття адвокатською діяльністю. Вона також повинна пройти стажування у адвоката протягом шести місяців.

У цілому кваліфікаційний іспит на заняття адвокатської діяльності – є дуже важливим етапом у розвитку інституту адвокатури, тому що завдяки такому екзамену проходить відбір дійсно гідних правовиків, що зможуть професіонально захищати інтереси осіб, які звернулись по правничу допомогу. Але, все ж таки, проведення кваліфікаційного іспиту потребує реформування та змін, адже система надто складна та недосконала.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст.141.
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
3. Рішення Ради адвокатів України «Порядок допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядок складання кваліфікаційного іспиту і методику оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю» від 17.12.2013 // Відомості Верховної Ради України, № 270.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

Сокур В.О.

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ АДВОКАТСЬКИХ ЗАПИТІВ

З прийняттям у 2012 році нового ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» стадія збору інформації в діяльності адвоката набула суттєво нового значення. Найрозповсюдженішим засобом отримання необхідної для адвоката інформації вважається адвокатський запит.